

Spanien i 10 måneder

At udveksle er ikke bare at tage til et land, lære et sprog, få et par venner og tage hjem igen. Udveksling er meget dybere end som så, jeg kan allerede mærke at nu efter godt 4 måneder i Spanien, at jeg har ændret mig mentalt, jeg værdsætter ting som jeg ikke gjorde før og jeg har fået et helt nyt perspektiv på rigtig mange ting. Jeg havde for eksempel hørt og læst en del om den spanske økonomiske krise før jeg tog afsted, men det gik egentligt aldrig op for mig hvor slemt det egentligt var, jeg troede den danske krise var slem, men da jeg kom til Spanien og så hjemløse sidde på gaden for at tigge ved siden af hundredvis af tomme huse, ejet af bankerne, gik det op for mig, at vi i Danmark måske ikke havde det så utroligt hårdt alligevel. Jeg ser uddannelser som der skal betales for, hvor jeg bare havde taget det som en selvfølge at det naturligvis er betalt af staten, jeg har taget det forgivet at jeg kan lære gratis i Danmark, jeg kan blive uddannet helt gratis og oven i købet få penge for det. Da jeg fortalte det til min værtsfamilie og skolekammerater grinte de af mig og tog det som en lidt slatten joke, hvorefter jeg

Mine klassekammerater og jeg. Læg mærke til hårfarverne - jeg er den eneste lyshårede dreng i hele byen.

forklarede dem at det faktisk fungerer sådan i Danmark og de blev fuldstændig chokerede. Hvis det stod til mig, så skulle alle unge udveksles til et land i krise, så de kunne komme hjem og værdsætte alt det vi får givet, alle Danmarks værdier, som der ofte bliver glemt og taget forgivet.

Grunden til at ungdoms organisationen AFS (American Field Service) begyndte helt tilbage i 1946 med at udsende udvekslings studenter, var for at udbrede global oplysning, få mennesker til at forstå og respektere kulturelle forskelle. AFS startede op som en ambulance organisation før første verdenskrig, de kørte rundt i både første- og anden verdenskrig for at redde sårede civile såvel som soldater. Efter anden verdenskrig satte de sig ned og spurgte sig selv, hvad kunne grunden egentligt være til så meget krig og så mange dræbte og hvad kunne de gøre ved det? De

konkluderede at det var mangel på respekt og forståelse for fremmede kulturer og det kunne måske fikses ved at sende unge ud i verden, få forståelse komme hjem igen, og så dele den viden og forståelse. Mine spanske klassekammerater driller mig tit med at jeg aldrig laver noget i skolen og at jeg virker doven når det kommer til skolearbejde, og det er delvist også rigtigt, men jeg har et genialt svar til dem, og det er at jeg ærligt kan fortælle dem at jeg kæmper for verdensfred, ved at være udvekslings student.

Jeg snubler stadig lidt rundt i det sproget, men kan stort set forstå det meste, (når de snakker langsomt i hvert fald) og gøre mig forholdsvis forståelig når jeg prøver at snakke det. Jeg har kedet mig en del i skolen indtil nu, fordi det har været rigtig svært at følge med på spansk, dog har jeg fået købt en bog på engelsk som jeg læser i, når det bliver for svært for mig at følge med i timerne. Få lærer snakker engelsk og det er primært engelsklærerne som der snakker det, og de andre lærere har ikke tid til at prøve at forklare mig hvad der foregår i undervisningen. I spansk undervisningen får jeg tilpassede opgaver og lektier som der passer til mit niveau og i engelsk er jeg bedre end læreren selv. Udover skolen går jeg til aftenskole hver fredag for at lære mere spansk. Og helt udover alt det faglige, bruger jeg godt 2 timer hver dag i fitness centret, går på bar med mine venner og sover. Jeg har aldrig oplevet at være så træt før, dagene flyder lidt ind i hinanden og jeg er næsten konstant træt og hele tiden sulten, det var da også noget af det første jeg fik lært at få sagt på spansk "Jeg er sulten" og "Jeg er træt".

Jeg har to værtsbrødre på henholdsvis 15 og 19 år samt 2 værtsforældre som arbejder som tandlæger, så taget krisen i betragtning, så klare min værtsfamilie det ualmindeligt godt. Det er en rigtig dejlig familie, som virkelig har taget mig ind og gjort mig til en del af familien, dog skændes de stort set konstant, hvilket jeg så småt har vænnet mig til. Jeg har mit eget værelse og badeværelse hvilket er utroligt dejligt og heldigt, jeg har for eksempel venner på udveksling som skulle dele værelse med en af deres værts søskende.

Jeg tror den største forskel mellem spansk og dansk kultur ligger hos unge, i Danmark er unge meget selvstændige og tidligt modne med hensyn til arbejde og skole, hernede er det stort set modsat, ingen af de unge jeg har snakket med har arbejde og laver stort set kun deres lektier når de bliver råbt af et par gange af deres forældre. For ikke at snakke om den danske fest og druk kultur, hernede er det ved et uheld at de unge bliver fulde. På en fredag aften med fest kan de måske drikke et par øl samtidig med at de

Min værtsfamilie, bestående af Juan (værtsfar), Elena (værtsmor), Sergio (Værts storebror, til højre), David (værts lillebror til venstre) og jeg i midten, på nytårs aften.

snakker og danser, i Danmark går det stort set kun ud på at drikke som et hul i jorden og så efterfølgende gå til fest. Herved går de unge på bar i stedet for at tage hjem til hinanden for holde fester, jeg mistænker at det er fordi forældrene kigger meget ned på de unges druk, det er også en stor forskel fra dansk til spansk kultur, min venner er 17-18 år og stadig bliver de holdt i kort snor af deres forældre, i Danmark starter de fleste unge ud som 15 årige med at gå til fester med deres forældres accept. En anden forskel mellem Danmark og Spanien er familien, de har brug for hinanden, alle familiens medlemmer pga. arbejde og økonomi, så hvis for eksempel en mand har en gård herved, så ville hans søskende og deres børn arbejde der i stedet for fremmede ansøgere. Dette er vildt tydeligt når jeg for eksempel er ude og gå med mine venner, så kunne de pege på et hus eller hilse på nogle folk og jeg ville få at vide "der bor min onkel" eller "Det var min fætter, som gik forbi", og det sker hele tiden.

I løbet af mine 4 måneder cirkus, så har jeg oplevet så umådeligt meget at jeg næsten har glemt nogle af tingene, hvilket nogle gange er lidt frustrerende. Jeg har fejret jul og nytår, jeg har fejret min 18 års fødselsdag og hellige 3 konger (som forresten skulle være større end juleaften), jeg har gået ture i bjergene, jeg har stået på ski med mine værtsbrødre, jeg har oplevet landskaber jeg aldrig ville kunne have forestillet mig, jeg har fået et liv med swimmingpool og morgenkaffe i 25 graders solskin, det tog et stykke tid at vænne mig til at dette ikke bare var ferie, men det var mit liv de næste 10 måneder.

Når man står ansigt til ansigt med en helt ny og fremmed kultur, så kan man ikke undgå at sammenligne med sin egen, og det har fået mig til at tænke mere over dansk kultur, hvordan og hvorfor vi gør ting. At komme udenfor de danske rammer, har fået mig til at tænke og sætte

Min værts lillebror, David på 15 år og jeg ved "Las Medulas", et utroligt smukt bjergområde en halv times kørsel fra mit værtshjem

spørgsmålstejn ved nogle måder at gøre ting på, jeg har lært både mig selv og dansk kultur bedre at kende, ved at komme udenfor de danske trygge rammer. Udover det, så har jeg også for første gang fået udforsket mine kulinariske evner med dansk mad, på egen hånd. Indtil videre har jeg fået lavet risengrød, marcipan konfekt, brun sovs og gløgg, helt uden mors hjælpende hånd. Udover den danske mad er jeg også blevet lovet undervisning i spansk mad, hvilket jeg glæder mig rigtig meget til. Den spanske mad er virkelig speciel, god og samtidig vildt simpel at lave - så vidt jeg har

forstået i hvert fald. Jeg er blevet tilbudt at komme ned i det lokale churreria og hjælpe med at lave churros, for at lære hvordan man gør. Churros er en slags spansk aflang donut som jeg virkelig har forelsket mig i.

Jeg ser frem til at tilbringe de kommende 6 måneder hernede syd på i fantastisk selskab. Selvom jeg virkelig elsker at være her, er hjemveen også så småt ved at snige sig ind på mig, jeg har aldrig rigtigt prøvet at have hjemve før, så jeg ved ikke om det er hjemve, men der er nogle dage hvor jeg tænker umådeligt meget på mit gamle liv oppe nord på og hvor meget jeg glæder mig til at komme hjem til min familie og alle mine venner igen, når det så er sagt, så er jeg ikke et sekund i tvivl om at jeg ved at jeg kan komme igennem mit ophold i Spanien.

Jeg har ikke så meget andet at sige, udover, at jeg synes i skal tjekke min rejseblog på Facebook "Asbjørns udvekslingsblog 13/14". Her holder jeg venner og familie opdateret med små såvel som store oplevelser i mit spanske liv.